

OSTUDA MĚSÍCE

Nebo spíš běžná praxe...

Auto, parkující na chodníku v Žitné ulici – snímek, který pro obyvatele hlavního města už bohužel přestává být něčím překvapivým. O komentář jsme požádali vedoucího odboru dopravy ÚMČ Praha 2 Josefa Gála:

„Tato fotografie bohužel není nic neobvyklého a je to častý nešvar, který můžeme spatřit v každé městské části na území hl. m. Prahy. Vozidla se skrývají pod různými označeními, jako například „Zásobování“ apod. Nutno podotknout, že paušální výjimky z platnosti dopravního značení nejsou udělovány. Trvalé výjimky ze zákona nejsou povoleny, a nelze je proto vydávat. Obdobné záležitosti jsou i v centrech jiných evropských měst a jsou přísně dodržovány.“

Slovy zákona o provozu na pozemních komunikacích, jiní účastníci provozu na pozemních komunikacích než chodci nesmějí chodník nebo stezku pro chodce užívat, pokud není v tomto zákoně stanoveno jinak (např. upraveno dopravní značkou „Parkoviště“ stání na chodníku podléhá, částečně apod.).

Vozidlo parkující z jakéhokoliv důvodu na chodníku, kde to není upraveno dopravní značkou, se dopouští přestupku, a takové vozidlo lze považovat za překážku provozu na pozemních komunikacích. Řešení tohoto přestupku je plně v kompetenci obou policí. Je-li vozidlo překážkou na pozemní komunikaci, rozhoduje o jeho odtažení policista nebo strážník obecní policie; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele, nebo může být udělena pokuta na místě, a to do výše tisíc korun, uvedl k tomu vedoucí odboru dopravy Josef Gál.

Foto: MBr

Poznámka redakce:

Pokud si všimnete nějakého nešvaru ve svém okolí, neváhejte nám dát vědět. Stačí popsat situaci, případně pořídit foto, a poslat na adresu: ÚMČ Praha 2, redakce novin, nám. Míru 20, 120 39 Praha 2 nebo na e-mail: noviny@p2.mepnet.cz. Můžete také volat na čísla: 236 044 119 a 236 044 182.

DOBŘÁ ZPRÁVA Nový semafor v Resslovce

Rozhodně dobrou zprávou pro všechny, kteří se někdy snažili proklídkovat Resslovou ulicí na protější stranu, je zřízení nového světelného přechodu před Základní školou Resslova 10. Od pátku 23. září již není třeba využívat kvůli bezpečnému přejití této frekventované ulice podchod na Karlově náměstí, případně scházet až dolů na nábřeží, kde byl dosud jediný semafor pro chodce. Komise výchovy a vzdělávání Rady městské části Praha 2 opakovaně projednává požadavky ředitelů škol a rad škol na úpravu dopravní bezpečnostní opatření v okolí škol. Zástupci městské části se následně snaží tyto požadavky na příslušných místech (v tomto případě na pražském magistrátu a TSK) prosadit. „Instalace světelného přechodu je nutná i jinde,“ říká redakci zástupkyně starosty PaedDr. J. Rybinová při uvedení semaforu do provozu. „Věřím,“ dodala, „že zprovoznění přechodu před ZŠ Resslova není v okolí škol v Praze 2 poslední. Vyslovují tímto díky všem, kteří se podíleli na realizaci světelného přechodu na tak frekventovaném místě a přispěli ke zlepšení bezpečnosti našich dětí. Jsem přesvědčena, že i nadále bude v tomto směru úspěšně pokračovat naše spolupráce s Magistrátem hlavního města Prahy a Technickou správou komunikací.“

Na dechovku do Charitasu

Umělecká agentura BRIVA připravila ve spolupráci s ÚMČ Praha 2 a Konferenčním centrem Charitas další pokračování večerů s dechovkou v sále Charitas na Karlově nám. 5. Do sálu je bezbariérový přístup. Podzimní večery začínají 15. října a pokračují 12. listopadu a 3. prosince (od 18:00). K tanci a poslechu bude vyhrávat Krajanka. Místa lze rezervovat na tel.: 251 810 014 nebo 603 242 784 nebo na e-mail: briva@volny.cz.

Nový ateliér herectví

Na adrese Záhřebská 21 zahajuje v těchto dnech činnost Ateliér herectví Václava Martince (kontakt: 606 751 682). Herecké techniky a průpravu nabízí všem, kteří se připravují k přijímacím zkouškám na divadelní školy, a také divadelníkům, hledajícím herecké tréninky pro svůj další odborný růst. Ateliér bude fungovat i jako herecké dílny pro divadelní soubory, šermíře a tanečníky. Podrobnosti: www.atelierherectvi.wz.cz.

Devátý ročník Vinohradského vinobraní na náměstí Míru

Vynikající burčák, skvělé počasí, hudba a zábava pro návštěvníky všech věkových kategorií, tak lze stručně charakterizovat celé letošní Vinohradské vinobraní. O příjemné hudební zahájení programu na náměstí Míru se postarala dechová kapela Krajanka. Zvláště seniory, usazení v teplém odpoledním slunci na lavičkách pod pódiem, se s chutí přidávali ke zpěvu známých českých a moravských lidových i zlidovělých písní. Náměstí bylo v krátkém čase zcela zaplněno. Někoho vylákalo ven z domu sluníčko, jiní si přišli poslechnout něco z bohaté hudební nabídky, nejmladší diváci byli nadšení historickým průvodem s koňmi a představením Malého vinohradského divadla.

Text: han, foto: lud, alx

Tradiční drátenické umění – výrobu dekorativních předmětů a šperků – předvádějí řemeslníci přímo na náměstí. Prstýnky z měděného drátu, přívěsky ve tvaru rybiček a dalších zvířátek vzbudily zájem dětí i dospělých.

„Mami, jakto, že má ten pán tak dlouhý nohy?“ Odpovíjící kejkliři se stali středem pozornosti nejmenších návštěvníků vinobraní.

Nejčastěji byly na náměstí Míru k vidění skupinky přátel, kteří si zde dali dostaveníčko. Vinobraní tak kromě možnosti ochutnat znamenitý burčák, poslechnout si příjemnou hudbu nebo zakoupit nepostradatelné zbytečnosti v některém ze stánků, poskytl i příležitost k setkávání a klábosení.

Solární systém na střeše gymnázia

Při příležitosti zahájení nového školního roku a 100. výročí založení gymnázia přivítali ve čtvrtek 1. září učitelé a studenti Arcibiskupského gymnázia v Korunní uli-

Místo, kam se jen tak nedostanete: lesklé solární panely na střeše gymnázia tvoří zajímavý doplněk věži kostela

ci, jehož zřizovatelem je Arcibiskupství pražské, vzácné hosty.

Od 9:30 celebraval mši svatou v kostele sv. Ludmily primas český, kardinál Miloslav Vlk. Kardinál Vlk se během dopoledne zúčastnil spolu s ministrem životního prostředí Liborem Ambrozkem zprovoznění nově instalovaného solárního fototermitického systému na střeše gymnázia.

Budova, kde nyní sídlí Arcibiskupské gymnázium, je v majetku Kongregace školských sester sv. Františka, již patří i sousední Křesťanský domov mládeže. Sestry v loňském roce požádaly Státní fond životního prostředí o podporu na realizaci demonstračního projektu solárního systému pro ohřev teplé užitkové vody pro obě budovy: fond žádost kladně vyhodnotil a ministr životního prostředí schválil dotaci na zprovoznění systému ve výši 4,8 mil Kč. Šedesát střešních kolektorů může za vhodných podmínek ohřát denně až 6000 litrů teplé užitkové vody.

Unikátnost projektu tkví v tom, že 120 m² fototermitické plochy, umístěné v centru Prahy a v památkově zóně, je největší instalací tohoto typu v hlavním městě. Tento demonstrační projekt by měl ukázat možné úspory i ozdravení životního prostředí v oblasti využití obnovitelných zdrojů energie a zároveň přispět k osvětě v této oblasti.

Text: red, foto: alx

Deska Milanu „Mejly“ Hlavsovi

Čtyři roky po smrti Milana „Mejly“ Hlavsy byla v pátek 16. září odhalena bronzová pamětní deska této ústřední postavy české undergroundové scény. Je umístěna na do-

mě v Ječné 7, kde se v bytě rodiny Němcových v 70. a 80. letech letch minulého století scházeli příslušníci pražského undergroundu, odpůrci tehdejšího režimu. Autorem je výtvarník Viktor Karlík, který na desku umístil reliéf kanálu, připomínající reproduktor. Po vhození desetikoruny lze tedy slyšet Hlavsovy „písně z podzemí“.

Text a foto: len

Sté výročí položení základního kamene budovy Divadla na Vinohradech

Královské Vinohrady, v roce 1879 povýšené na město, se na přelomu 19. a 20. století začaly dynamicky rozvíjet a díky cílené snaze svých zastupitelů měly v krátké době všechna důležitá zařízení, „která musí mít velké město“: kostel, školy, sociální a společenské instituce...

Chyběla jen kamenná budova divadla, která by kromě svého základního účelu měla i důležitou roli reprezentativní. V roce 1892 schválilo vinohradské městské zastupitelstvo návrh svého člena dr. Bedřicha Jahna, aby vinohradská obec zažádala o koncesi na zřízení stálého českého divadla. O deset let později zastupitelstvo definitivně schválilo návrh na jeho zbudování.

Nejprve měly být k těmto účelům přistavěny prostory k již existujícímu Národnímu domu, a to v zahradě na straně odvrácené od hlavního vinohradského náměstí (tehdy se jmenovalo Purkyňovo). Vinohradská veřejnost přijala zprávu o vzniku nového divadla radostně, ozvaly se ale také mnohé kritické hlasy poukazující na nevýhody zvoleného místa, jež neskýtá vhodné podmínky k prostorovému řešení divadelní budovy a jejího provozu, ani není dostatečně reprezentativní. Vinohradští zastupitelé se pohotově rozhodli pro velkorysejší řešení – když Vinohradská záložna koupila rozsáhlý pozemek, tzv. Eichmannovu zahradu, a jeho část nabídla obci ke stavbě divadla, tento nový návrh odsouhlasili.

V srpnu 1902 byla vyhlášena soutěž na projekt divadla „pro architektury slovanských národností“. Soutěžní podmínky vyžadovaly „moderní divadelní budovu úpravy takové, aby v ní s dokonalým úspěchem provozovateli se daly předvést hry činoherní a hry výpravné, po případě opery...“ Do uzávěrky soutěže se sešlo celkem dvanáct návrhů, které posoudila porota v čele s vinohradským starostou Josefem Víškem.

Obrázek nového městského divadla na pohlednici z roku 1907

První cenu získal projekt architekta Aloise Čenského, druhou cenu porota přiklala projektu Antonína Bašánka, třetí cenu si odnesl projekt Antonína Hrubého. První dva projekty se jevíly posuzovatelům jako práce vyrovnané hodnoty, dobové zprávy uvádějí, že Čenský nakonec získal prvenství díky lepšímu řešení prostoru.

Dne 27. února 1905 se začalo s výkopky základů a ve svatováclavský den 28. září uspořá-

dalo vedení obce slavnost položení základního kamene. Tato událost měla trochu zvláštní ráz tím, že kromě projektanta Čenského na ni byli pozváni výhradně vinohradští městští funkcionáři a zástupci některých vyšších úřadů, ale nikdo z literárního, divadelního a vůbec kulturního světa, což některé soudobé časopisy konstatovaly se zdrženlivým pozastavením. Národní listy z 29. září 1905 komentovaly průběh slavnosti takto: „Slavnost konala se v přední části staveniště, kdež místnost budoucího přízemního foyeru květinovou dekorací a drapériemi v barvách národních proměněna v prostorný sál. Uprostřed na bíločerveném podstavci umístěn základní kámen, pro jehož uložení upravena ve hlavní zdi pod budoucím vchodem příslušná vstupní dvířka z foyeru do hlediště příslušná prostora.“ Po projevu starosty Víška „městský tajemník p. Červinka přečetl obsah zakládací listiny, jež do kamene základového vložena ve zvláštním měděném pouzdře. Mimo to v pouzdru uloženy běžné mince, denní listy a ona čísla časopisu Divadlo, obsahující vyobrazení a zprávy o postupu stavby.“ Poté učinili tradiční poklep na základní kámen starosta, čelní úředníci a architekt Čenský, který přitom provalal: „Kéž budova tato slouží heslu, které se zaskví na jejím čele: Pravdě, Kráse a Dobru!“ (Toto heslo však bylo nakonec umístěno nikoliv na čelní, ale na zadní fasádě budovy.)

V únoru 1906 vyhlásil městský úřad dvojitou soutěž pro „umělce národnosti české“ – jed-

Nedávno objevený a dosud nepublikovaný snímek z kladení základního kamene k Městskému divadlu na Královských Vinohradech

nak na pylonová sousoší a dále na hlavní malovanou oponu. Do první soutěže zaslalo své práce čtrnáct autorů, první cenu získal Milan Hlavíček, z osmnácti návrhů na oponu vybrala porota návrh Vladimíra Županského. Všechny tyto práce i mnohé další uměleckořemeslné doplnky přispěly k tomu, že Městské divadlo na Královských Vinohradech ve svém konečném vzhledu přijalo charakter jedné z nejvýznamnějších budov pražské secese.

Slavnostně otevřeno bylo v listopadu 1907. Od té doby se těší nepřetržitému zájmu diváků.

Text: pau, foto: archiv Divadla na Vinohradech